

Джесіка Зихович «Майстерня революційного слова».

Вірші

«Заголовок циклу покликається на авангардні кола митців у Києві 20-их років XX ст., контекст, який дав початок завзятим дискусіям між опозиційними групами про спрямування мистецтва у ранній радянський період».

«Заголовок циклу покликається на авангардні кола митців у Києві 20-их років XX ст., контекст, який дав початок завзятим дискусіям між опозиційними групами про спрямування мистецтва у ранній радянський період».

Переклав Василь Лозинський

Селфі з селфі з селфі ...

Не існує концепту для самоеквіваленту англійському
концепту у польській мові або українській або російській.

Отож ми, хто існує у сірій зоні тіні
поміж цими мовами залишені
з множинними душами в'ємося навколо
одне одного у сумерках та на світанку,
кохаючись, або щоб затемнювати та експонувати
у драматичній манері наче у казці
про поховання, воскресання, суїцид, переродження,
життя та пригоди у підземеллі,
що виринаємо на поверхню пізніше як міф.

Тільки монстр справжній.

Монстр-жінка — вільна як

монстр-чоловік

вампірячий,

закинутий,

ізолюваний,

але закоханий у вічне життя,

єдину метафору для написаної сторінки.

Декілька речей, які переносимо з собою

коли переїжджаєш тамтої осені
у композицію, так наче випадково:
“Мічурин, прощай Америко!” Довженка
поряд зі значком моєї мами з анти-ядерного
протесту у 70-ті: “Заморозимо перегони
— США проти СРСР”.
речі коло моєї лампи розказують історію
і лампа у формі фотоапарату
створена талановитим винахідником з мого улюбленого
хімерного гроба (їх багато) у київському районі Поділ,
що називається Електро. “Нехай вулиці електрифікуються
людьми, речима, які вони переносять,
і переносять завжди до і з, разом з ...”

Михайль Семенко

Вечори на *future* біля паноптикуму

дивіться у дзеркало фейсбука
прямо на Аргуса
між двома світами
мільйони очей
дивляться на тебе
та мене, тебе, мене,
з тобою, тобою,
за тобою, за тобою, за вами,
мною, мною, мною і
тобою, на мене, на тебе,
за нічим,
на щось,
після всього,
за кимось,
під землею.

7 квітня 2018 р.

Майстерня революційного слова

Заголовок циклу покликається на авангардні кола митців у Києві 20-их років ХХ ст., контекст, який дав початок завзятим дискусіям між опозиційними групами про спрямування мистецтва у ранній радянський період. Письменник та поет Микола Хвильовий, спочатку член організації “Гарт” Комуністичної партії КП(б)У, згодом заснував у 1925 році ВАПЛІТЕ (Вільна академія пролетарської літератури), яка була потужною платформою для його критики. Він не погоджувався з Розою Люксембург та її українськими прихильниками, Юрієм П’ятаком та Євгенією Бош, які заявили, що світові зміни, які тоді настали, успішно нівелювали національні розмежування; для контрасту він заявив, що ще не було досягнуто жодного висновку у пошуках більш революційного, більш прогресивного інтернаціоналізму. “Щоб створити нову мову Хвильовий змішав декілька лінгвістичних рівнів: традиційними завданнями української інтелігенції були вперемішку покликання на західну літературу, марксистську політичну теорію, макаронічну мову російських громадянських служб, а також колоритні ідіоми міського пролетаріату. Двадцять років були свідками демократизації культури у безпрецедентних масштабах: запровадження масової освіти, масових публікацій, радіо та кінотеатрів означало швидку експансію культури поза ліричними текстами і театром етнографічного реалізму.” (Мирослав Шкандрій. Модерністи, марксистки і нація: Українська літературна дискусія у 1920-их. Едмонтон: CIUS Press, 1992, с. 55). Паралелі до цього раннього моменту суспільних та культурних зрушень у ранню радянську еру можна відчутти та побачити в Україні сьогодення. Ці вірші поєднують сучасні спостереження у рамках дослідження форм інакодумання і режимів влади у цілому світі, які служать для утисків творчого висловлення. Звертаючись до нас з проханням ревізії того, що можна вважати таким, що належить самособою, або подавати як невидимиме, поезії обігрують історичне повторення у різні часи та в різних місцях з метою демаскування “нових” та/або “старих” технологій цензури.

ДЕВ’ЯТЬ СЕРПНІВ

або коротка хронологія зіткнень білої дівчини з расизмом у США, з метою протесту проти Об’єднаної правої демонстрації у Шарлотенсвілі.

Серпень 2003:

Транскрибування промов Малкома Екса, Маркуса Гарві, Анджели Дейвіс в Оукленді. Дискусії про поліцейське насильство на мітингах на Спроул Плаза. Навчання разом з Сайдією Гартман.

Серпень 2009:

Відвідини подруги-активістки у Пуерто-Ріко, коли дізналася про її дисертацію, яка ґрунтувалася на примусовій стерилізації її бабці, околиця Ля Перла, Сан Хуан.

Серпень 2012:

Переїзд на Глибокий Південь, далеко від знайомих “янки” –центрально-західних та каліфорнійських коренів. Маленький місцевий університет окупований озброєною поліцією на два місяці через анонімні погрози вбивства професора. Вона мій друг — і виживає. Алабама.

Серпень 2013:

“Більшість Алабами — все-таки заповнена місцями, які я називаю, такі як Бірмінгем, “містом плантації”. ‘Не дозволяй нікому пошити себе у дурні. Ми чорні люди, знаємо куди ходити, а куди ні.’” — так говорить мені бездомний чорний активіст, якому група місцевих дала роботу екскурсовода альтернативними турами Руху за громадянські права як подолання прогалів та нерівномірного розповсюдження річного доходу державного музею, 2014. Бірмінгем, Алабама.

Серпень 2014:

“Соррі Ме-ем.”

Серпень 2015:

У кінотеатрі коло свого друга-гея, письменника та оглядача пострадянської Росії та Казахстану під час перегляду фільму Я НЕ Твій НЕГР, у якому Джеймс Балдвін описує “білість”. Вашингтон ДіСі.

Серпень 2016:

Ми — співробітники на деякий час: Реджі — колишній офіцер з автоколони Обама, Віллі — ветеран з Іраку, Таміка – мати-одиночка трьох дітей. “Знаєш, як я говорю про Трампа? Так само як я говорив, коли був маленьким і мусів їсти їжу з благодійної допомоги. Державний сир не плавиться!” Вашингтон ДіСі.

Серпень 2017:

Спільний обід з друзями у Вірджинії. Білі расисти із символами КKK ідуть маршем на Демонстрації об’єднаних правих, за два округи звідти. “Я боюсь за своїх дітей”. Наступного дня політ до Каліфорнії, а тоді на роботу закордон. Вірджинія.

Серпень 2018:

Бачу асиметрію інтерпретації закону у відносній простоті звітності, документації та закритті справи вкраденої машини. Детройт.

Не відаючи як або чому пори змінюються так швидко.

Любовна пісня для моїх хакерів

Сім перельотів до Саудівської Аравії
у день коли Трамп сідає на літак Авіаційних військ.
Якщо Ви не здійснювали цієї оплати,
будь ласка, негайно задзвоніть.

Автоматичні дзвінки опівночі
— це веселіше за авто в оренду,
але не так сексуально
як страхові документи
від п. Клетуса в Міссурі
з фотографіями корпусу зі знятим
усім електронним обладнанням:
Крадіжка Форда Фокуса гібриду — оплачена стопроцентно.

Ти все ще спиш, чекаєш
у кодах
і коли робиш ставку —
ціну вже заплатили,
але як нам обом відомо:
слід файлу Агенства національної безпеки стертим
залишається.

І можливо ми могли б це все отримати.
Ти знав мене краще за будь-кого.
Якщо Ви не здійснювали цієї оплати,

будь ласка, негайно задзвоніть.

Бієнале таємної тюрми[\[1\]](#)

Додаток зупинився о 00:19.
1, 2, 3, 4, 5 . . .
Минулорічні виставкові приміщення подешевшали удвічі
і ти не можеш дозволити собі не –
тому це ще обідня перерва
на Бієнале таємної тюрми.

Твоє ім'я, [XXXXXXXXXX] є у короткому списку

дивись зблиська на постійну колекцію,
не блимаючи очима, будь ласка –
лицем прямо на неоновий лазер,
щоб ми могли сфотографувати тебе
для бази даних.

Наші щирі вибачення:
заборонено курити
у фойє,
і, запевняємо, ми знаємо, що ви не скажете ні
для [REDACTED] . тут довга черга —
тому що ви прямуєте до польського Ґвантанамо
і воно найбільше такого типу!

Ми всі чекаємо на тебе біля виходу “Прибуття”
Вхід завжди безкоштовний
7, 8, 9, 10, 11. . .
Тобі ніколи не потрібно буде паспорта.

Отож, що тобі довподооби?
Усе це при дотику до кнопки!
~~Або НІЧОГО~~ взагалі?

~~НАМ БУЛО ДОСИТЬ~~
~~ВИ – ЗАГРОЗА~~, ТОМУ ЩО Національна безпека!
Ми одразу надсилаємо повідомлення
до наших друзів у [REDACTED].

Ви повинні заповнити
онлайн-анкету.
12, 13, 14, 15, 16 . . .
Ваша інформація збережеться
Рівень: **гриф Таємно** Дата: / / **Буде оголошена пізніше**
після: **остаточного відправлення.**
Приблизний час до завершення цього опитування:

Припини клацати на клавіатурі
Чому?
Бо це звучить так наче кулі.
Перезавантажте додаток.
17, 18 . . .
Чому?

19...

тому що хтось може побачити нас та
що наші імена це [REDACTED].

00:20.

[1] “Таємна тюрма” — так окреслюють тюрму ЦРУ на території іншої держави, наприклад, у затоці Гвантанамо на Кубі з часу війни в Іраці за правління Джорджа Буша, для нелегального арешту підозрюваних у тероризмі і де відбуваються тортури. У Польщі була розташована перша і найважливіша така тюрма в Європі. З часу президенства Обами та по сьогодні з таємних тюрем функціонує лише тюрма в Гвантанамо.

Джесіка Зихович – американська дослідниця літератури та мистецтва, а також транснаціонального фемінізму. Авторка монографії “Зайві жінки. Мистецтво, активізм і фемінізм в Україні 21 ст.” (“*Superfluous Women: Feminism, Art, and Revolution in 21st-Century Ukraine*”, Toronto University Press, 2020). Працює в Канадському інституті українських студій Університету Альберти в Едмонтоні.